

Sygn. akt V U 204/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odsetki i wypłatę emerytury po 31.10.2014 r.

na skutek odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 17 grudnia 2015 r. i z dnia 12 lutego 2016 r.

znak (...)

I. zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 17 grudnia 2015 r. i z dnia 12 lutego 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. R. prawo do odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia za okres od 07 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie odwołania oddala.

Sygn. akt V U 204/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. –wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r.– podjął wypłatę emerytury wnioskodawcy A. R. od dnia 1 kwietnia 2012 r., tj. od daty określonej w wyroku ww. Sądu, do dnia 31 października 2014 r., tj. do daty, do której świadczenie było wstrzymane.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył A. R., który zarzucił, że organ rentowy błędnie wskazał w decyzji, że wypłatę emerytury wznowiono tylko do dnia 31 października 2014 r., albowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r. wypłatę jego emerytury wznowiono od dnia 1 kwietnia 2012 r. bez określania daty końcowej, do której wypłatę tego świadczenia wznowiono. Ponadto, wnioskodawca zarzucił, że w ww. decyzji –wbrew treści przepisu art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 135 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS– nie orzeczono o należnych mu odsetkach od emerytury wypłaconej mu za okres od kwietnia 2012 r. za każdy miesiąc do 31 października 2014 r. Wskazując na powyższe, wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, że wypłatę emerytury wznowia się od dnia 1 kwietnia 2012 r. (bez podawania do jakiej daty wznowiono wypłatę emerytury) i orzeczenie, że wraz ze świadczeniami płatnymi wstecznie za okres od 1 kwietnia

2012 r. do 31 października 2014 r. do dnia 6-ego każdego miesiąca organ rentowy wypłaca ubezpieczonemu odsetki za opóźnienie od kwietnia 2012 r. do października 2014 r. włącznie.

Kolejną decyzją – z dnia 12 lutego 2016 r. – organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do ustalenia innego okresu wyrównania emerytury i wypłaty odsetek do emerytury, której wypłatę podjęto decyzją z dnia 17 grudnia 2015 r. Powołując się na art. 118 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz fakt, że wyrok Sądu Apelacyjnego wpłynął do ZUS w dniu 14 grudnia 2015 r., organ rentowy wskazał, że wypłata wyrównania nastąpiła z zachowaniem terminów określonych w ww. przepisach. Wskazał też, iż kwota wyrównania nie obejmuje należności z tytułu odsetek, ponieważ z akt emerytalnych wnioskodawcy nie wynika, aby ZUS popełnił błąd przy ocenie sprawy, a Sąd –orzekając co do istoty sprawy– nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczenia ani o odsetkach.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony, który zarzucił naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 135 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, poprzez ich niezastosowanie w sprawie oraz odmowę wypłaty przez organ należnych mu odsetek od świadczenia wypłaconego za okres wsteczny z opóźnieniem, w sytuacji gdy wcześniejsze wstrzymanie mu wypłaty emerytury w okresie od 1 kwietnia 2012 r. do 1 listopada 2014 r. nastąpiło na skutek błędu organu rentowego, co ewidentnie wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r., który wskazuje, że to organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie świadczenia. Skarżący zarzucił też naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 365 § 1 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie, pomimo że wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r. korzysta w niniejszej sprawie z pozytywnego aspektu prawomocności materialnej, co oznacza niemożliwość odmiennej oceny tego samego stanu faktycznego w tych samych okolicznościach prawnych i faktycznych między tymi samymi stronami. Wnioskodawca dodatkowo raz jeszcze podkreślił, że zaskarżona decyzja ZUS niezasadnie określa datę końcową wznowienia wypłaty świadczenia. Wskazując na powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie o wypłacie należnych mu odsetek od świadczenia za każdy miesiąc od 6-ego dnia miesiąca oraz o orzeczenie, że wypłatę emerytury wznawia się od dnia 1 kwietnia 2012 r. bez podawania, do jakiej daty wznowiono tę wypłatę.

W odpowiedzi na ww. odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu podał, że prawidłowo wykonał wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r., tj. że podjął wypłatę emerytury wnioskodawcy od dnia 1 kwietnia 2012 r., tj. od daty określonej w wyroku ww. Sądu, do dnia 31 października 2014 r., tj. do daty, do której świadczenie było wstrzymane. Świadczenie wnioskodawcy bowiem faktycznie było wstrzymane do 31 października 2014 r., a od dnia 1 listopada 2014 r. ubezpieczony pobiera emeryturę w pełnej wysokości i w związku z tym brak jest podstaw, aby orzekać wypłatę jego świadczenia na dalszy okres, tj. za okres od dnia 1 listopada 2014 r. Zresztą, w tym zakresie Sąd Apelacyjny nie zmienił decyzji organu rentowego z dnia 27 listopada 2014 r. Wskazał nadto, iż wyrównanie wypłacone zostało wnioskodawcy z zachowaniem terminów wynikających z art. 118 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a kwota wyrównania nie obejmuje należności z tytułu odsetek, gdyż z akt emerytalnych wnioskodawcy nie wynika, aby ZUS popełnił błąd przy ocenie sprawy, a Sąd –orzekając co do istoty sprawy– nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczenia ani o odsetkach.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca A. R. na mocy decyzji nr (...) z dnia 18 października 2006 r. Kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w L. uzyskał prawo do renty strukturalnej na podstawie przepisów ustawy o rentach strukturalnych w rolnictwie z dnia 26 kwietnia 2001 r.

Po osiągnięciu w dniu (...) wieku emerytalnego, wnioskodawca w dniu 7 listopada 2011 r. złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 10 stycznia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał ubezpieczonemu emeryturę w kwocie zaliczkowej na poczet przysługującego od dnia 2 listopada 2011 r. świadczenia emerytalnego.

Składając wniosek o emeryturę, wnioskodawca nie był zobowiązany do podania jakichkolwiek informacji odnośnie uzyskiwanej renty strukturalnej. W pouczeniu zamieszczonym we wniosku o emeryturę, a także w standardowym pouczeniu dołączanym do każdej decyzji emerytalnej renta strukturalna z funduszków wsparcia unijnego nie jest

wskazana jako świadczenie zbiegowe. Pouczenie nie dotyczy renty strukturalnej w rolnictwie; nie informuje ono o konieczności zawiadomienia ZUS o fakcie pobierania takiego świadczenia rolniczego. W pouczeniach znajdujących się na decyzjach podane są ogólne informacje o zbiegu świadczeń, które wskazują, że należy dokonać wyboru jednego tylko świadczenia.

Po ustaleniu prawa do emerytury decyzją z dnia 10 stycznia 2012 r. ubezpieczony podjął starania w celu wyjaśnienia kwestii, czy może jednocześnie pobierać rentę strukturalną oraz emeryturę i zarówno w ZUS, jak i w siedzibie Kierownika Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, uzyskał informacje, że te świadczenia nie mogą być jednocześnie pobierane. W związku z faktem, że świadczeniem korzystniejszym (wyższym o ok. 500 zł) dla wnioskodawcy była wówczas renta strukturalna, złożył on w dniu 28 lutego 2012 r. prośbę „o niewypłacanie pieniędzy na podstawie decyzji o przyznaniu emerytury z 10 stycznia 2012 r.”. Uwzględniając ten wniosek, decyzją z dnia 21 marca 2012 r. organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury wnioskodawcy od dnia 1 kwietnia 2012 r., tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia, informując ubezpieczonego, że ponowna wypłata może nastąpić na jego wniosek.

W kwietniu lub maju 2012 r. wnioskodawca rozmawiał telefonicznie z pracownicą ZUS w L., która chciała wyjaśnić, dlaczego wniósł o wstrzymanie wypłaty emerytury. Wnioskodawca podał wówczas, że złożył taki wniosek, ponieważ pobiera rentę strukturalną. Tę informację pracownica ZUS przyjęła bez komentarza.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2012 r. organ rentowy przeliczył zaliczkę na poczet przysługującej ubezpieczonemu emerytury od 2 listopada 2011 r. oraz wskazał, że jej wypłata pozostaje zawieszona na wniosek ubezpieczonego z dnia 28 lutego 2012 r. Także w decyzjach z dnia 20 września 2012 r. i z dnia 20 marca 2014 r. ZUS wskazał, że wypłata emerytury pozostaje zawieszona na wniosek z dnia 28 lutego 2012 r. W tej ostatniej decyzji organ rentowy stwierdził, że w celu wznowienia wypłaty emerytury należy złożyć stosowny wniosek.

W październiku 2014 r. A. R. uzyskał informację, że należy wystąpić o obniżenie renty strukturalnej i taki wniosek złożył. W dniu 27 marca 2015 r. kierownik Biura Powiatowego ARiMR wydał decyzję o zmniejszeniu renty strukturalnej od listopada 2011 r. do kwoty 0,- zł.

W piśmie z dnia 21 listopada 2014 r. A. R. wniósł o podjęcie wypłaty emerytury i wyrównanie od 1 kwietnia 2012 r., albo „Jeśli to niemożliwe, to o wyjaśnienie dlaczego i podjęcie wypłaty od 1 listopada 2014 r.”.

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. organ rentowy, uwzględniając ww. wniosek, podjął wypłatę emerytury od dnia 1 listopada 2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Od tego dnia ubezpieczonemu wypłacane jest świadczenie emerytalne w należnej wysokości.

Z powyższą decyzją nie zgodził się wnioskodawca, który wywiódł od niej odwołanie. Wyrokiem z dnia 31 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił odwołanie ubezpieczonego (VU 102/15). Na skutek apelacji wnioskodawcy Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu I instancji i poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 27 listopada 2014 r. w ten sposób, że wznowił wypłatę emerytury przysługującej wnioskodawcy A. R. od 1 dnia kwietnia 2012 r. (III AUa 1044/15). Sąd Apelacyjny –powołując się na przepis art. 135 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS– uznał, że mimo poinformowania organu rentowego o fakcie pobierania renty strukturalnej w rolnictwie, wnioskodawca nie uzyskał należytego pouczenia o braku podstaw do zawieszenia emerytury. W związku z tą okolicznością –zdaniem Sądu Apelacyjnego– zawieszenie wypłaty emerytury wnioskodawcy nastąpiło bezpodstawnie wskutek błędu organu rentowego. Organ rentowy naruszył zasadę wyrażoną w art. 9 k.p.a. poprzez brak należytego i wyczerpującego poinformowania wnioskodawcy o okolicznościach faktycznych i prawnych, które w niniejszej sprawie nie prowadziły do zawieszenia świadczenia. Dlatego Sąd II instancji uznał, że wnioskodawca ma prawo do wypłaty emerytury wstecz za cały okres jej zawieszenia, tj. od 1 kwietnia 2012 r.

Wykonując ww. wyrok Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w dniu 17 grudnia 2015 r. wydał decyzję –zaskarżoną w niniejszej sprawie– na mocy której podjął wypłatę emerytury wnioskodawcy A. R. od dnia 1 kwietnia

2012 r., tj. od daty określonej w wyroku ww. Sądu, do dnia 31 października 2014 r., tj. do daty, do której świadczenie było wstrzymane.

Z powyższą decyzją nie zgodził się wnioskodawca, który wywiódł od niej odwołanie, w którym zakwestionował określenie daty końcowej wypłaty wstrzymanego świadczenia oraz brak orzeczenia o odsetkach.

Kolejną decyzją – z dnia 12 lutego 2016 r., również zaskarżoną w niniejszej sprawie – organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do ustalenia innego okresu wyrównania emerytury oraz wypłaty odsetek do emerytury, której wypłatę podjęto decyzją z dnia 17 grudnia 2015 r.

/bezsporne, a nadto: dokumenty zawarte w aktach emerytalnych wnioskodawcy (kserokopie) oraz kopia wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 31.03.2015 r. wraz z uzasadnieniem (VU 102/15) i kopia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19.11.2015 r. wraz z uzasadnieniem (III AUa 1044/15)/

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie zasadniczy problem sprowadzał się do ustalenia, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za wstrzymanie wypłaty emerytury wnioskodawcy począwszy od dnia 1 kwietnia 2012 r. oraz czy w związku z tym obowiązany jest do zapłaty na rzecz wnioskodawcy odsetek za nieterminową wypłatę świadczenia. A nadto, czy zaskarżone decyzje prawidłowo określają moment końcowy wypłaty wstrzymanego świadczenia.

Pierwszą kwestię rozstrzygnął w sposób niebudzący wątpliwości Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który wyrokiem z dnia 19 listopada 2015 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 31 marca 2015 r. i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 27 listopada 2014 r. w ten sposób, że wznowił wypłatę emerytury przysługującej wnioskodawcy A. R. od 1 dnia kwietnia 2012 r. (III AUa 1044/15). Podstawą ww. rozstrzygnięcia Sądu II instancji był przepis art. 135 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w powiązaniu z art. 9 k.p.a. Zgodnie z treścią art. 135 ust. 3 cyt. ustawy emerytalnej, jeżeli wstrzymanie wypłaty świadczeń nastąpiło na skutek błędu organu rentowego, wypłatę wznawia się poczynając od miesiąca, w którym je wstrzymano, jednak za okres nie dłuższy niż 3 lata poprzedzające bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu o jej wznowieniu. Art. 9 k.p.c. wyraża zaś -skierowaną do organów administracji publicznej, a więc takich jak ZUS w niniejszej sprawie- zasadę udzielania informacji. Zgodnie z tym przepisem, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Wskazując na powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że wnioskodawca –pomimo poinformowania organu rentowego o fakcie pobierania renty strukturalnej w rolnictwie– nie uzyskał należytego pouczenia o braku podstaw do zawieszenia emerytury. Informacji takiej nie zawierało ani pouczenie do wniosku o emeryturę ani pouczenia zawarte w wydanych w sprawie decyzjach ZUS. Przeciwnie –pouczenia te zawierały ogóle informacje o zbiegu prawa do świadczeń, wskazując, że należy dokonać wyboru jednego tylko świadczenia, co mogło mylnie sugerować (i sugerowało) wnioskodawcy, że renta strukturalna, którą pobiera, jest jednak świadczeniem zbiegowym i należy wybrać wypłatę jednego świadczenia: wskazanego przez uprawnionego lub świadczenia wyższego. Co więcej –wnioskodawca dopytywał w organie rentowym, jak należy się w jego sytuacji zachować, ale nie uzyskał w tym przedmiocie rzetelnej informacji. W związku z tymi okolicznościami –zdaniem Sądu Apelacyjnego– zawieszenie wypłaty emerytury wnioskodawcy nastąpiło bezpodstawnie wskutek błędu organu rentowego, który naruszył zasadę wyrażoną w art. 9 k.p.a. poprzez brak należytego i wyczerpującego poinformowania wnioskodawcy o okolicznościach faktycznych i prawnych, które w niniejszej sprawie nie prowadziły do zawieszenia świadczenia. Dlatego też Sąd II instancji uznał, że wnioskodawca ma prawo do wypłaty emerytury wstecz za cały okres jej zawieszenia, tj. od kwietnia 2012 r.

Wyrok powyższy –na mocy art. 365 k.p.c.– wiąże tut. Sąd i nie pozwala na poczynienie odmiennych ustaleń faktycznych ani prawnych niż dokonane przez Sąd Apelacyjny. Sąd ten zastosował w sprawie przepis art. 135 ust. 3 ustawy emerytalnej, a przepis ten wprost stanowi o wstrzymaniu wypłaty świadczenia „na skutek błędu organu rentowego”.

Jako że w rozpoznawanej sprawie błąd niewątpliwie leżał po stronie organu rentowego, który przez wiele miesięcy wstrzymywał wypłatę należnego wnioskodawcy świadczenia i nie poinformował go w sposób należyty o okolicznościach faktycznych i prawnych, które miały wpływ na ustalenie jego praw i obowiązków, w tym w szczególności prawa do wypłaty świadczenia, a nie jego zawieszenia, Sąd w niniejszej sprawie nie miał wątpliwości, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie świadczenia należnego ubezpieczonemu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust. 1 i 1a ustawy emerytalnej, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie zaś ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W przypadku wnioskodawcy Sąd ustalający niezasadność wstrzymania wypłaty emerytury wnioskodawcy nie wydał orzeczenia o stwierdzeniu odpowiedzialności organu rentowego, mimo stwierdzenia oczywistego błędu po stronie organu rentowego. Nie mniej jednak –w ocenie tut. Sądu– w okolicznościach nin. sprawy orzeczenie takie jest konieczne i nie budzi wątpliwości.

Stosownie natomiast do treści art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 121), jeżeli ZUS –w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych– nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy, którego nieprawidłowe, niezgodne z prawem zachowanie doprowadziło do niesłusznego wstrzymania wypłaty emerytury wnioskodawcy, ponosi odpowiedzialność za niewypłacenie ubezpieczonemu świadczenia poczynając od dnia 7 kwietnia 2012 r., a nie –jak wskazywał wnioskodawca– od dnia 6 kwietnia 2012 r. Dzień ten bowiem jest dniem wypłaty świadczenia należnego ubezpieczonemu i dopiero w razie niespełnienia tego obowiązku od dnia następnego dłużnik pozostaje w zwłoce. Stąd też zmiana zaskarżonych decyzji ZUS (oparta na art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.) obejmować mogła prawo do odsetek należnych A. R. z tytułu opóźnienia w wypłacie emerytury dopiero za okres od dnia 7 kwietnia 2012 r. Powyższe znalazło swój wyraz w pkt I wyroku.

Dalej zaś idące odwołania, tj. w zakresie odsetek liczonych od dnia 6 kwietnia 2012 r. i orzeczenia, że wypłatę emerytury wznawia się od dnia 1 kwietnia 2012 r. bez podawania, do jakiej daty wznowiono wypłatę emerytury –jako niezasadne– podlegały oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W tym miejscu przypomnieć należy, że decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. organ rentowy, uwzględniając wniosek ubezpieczonego z dnia 21 listopada 2014 r., podjął wypłatę emerytury od dnia 1 listopada 2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Od tego dnia ubezpieczonemu wypłacane jest przez ZUS świadczenie emerytalne w należnej wysokości. Ww. decyzja zmieniona została wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 r. o tyle, że Sąd ten wznowił wypłatę emerytury wnioskodawcy od dnia 1 kwietnia 2012 r. Powyższe orzeczenie nie zmieniło jednak faktu, że wnioskodawca od 1 listopada 2014 r. do chwili obecnej cały czas otrzymuje należne mu świadczenie emerytalne. Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 17 grudnia 2015 r. organ rentowy wykonał

ww. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 19 listopada 2015 r. W treści tej decyzji wskazał, że podejmuje wypłatę emerytury od dnia 1 kwietnia 2012 r., tj. od daty określonej w wyroku, do dnia 31 października 2014 r., a więc do daty, do której faktycznie nie było wypłacane należne wnioskodawcy świadczenie. W ocenie Sądu, ww. decyzja ZUS, jak i decyzja z dnia 12 lutego 2016 r., w której organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do ustalenia innego okresu wyrównania emerytury, w zakresie wskazanego w nich okresu wyrównania są prawidłowe. Faktycznie bowiem ubezpieczonemu od dnia 1 listopada 2014 r. wypłacana jest emerytura, a okoliczność że Sąd Apelacyjny zmienił datę początkową, od której należało podjąć wypłatę świadczenia z dnia 1 listopada 2014 r. na dzień 1 kwietnia 2012 r. w żaden sposób nie wpływa na prawo wnioskodawcy do tego świadczenia ani na prawo do jego pobierania po dacie -określonego w decyzji z dnia 17 grudnia 2015 r.- wyrównania. Nie było więc podstaw do zmiany zaskarżonych decyzji w sposób żądany przez wnioskodawcę, tj. do wskazania, że wyrównanie świadczenia przysługuje od 1 kwietnia 2012 r. bez określenia daty końcowej. Skoro od 1 listopada 2014 r. wnioskodawca pobiera emeryturę, to nie ma podstaw do wyrównywania mu świadczenia po tej dacie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.